

Beszámoló Erasmus + programról

Nagyon örülök, hogy az Erasmus program nemcsak diákok, hanem felnőttek számára is elérhető.

2024. 07.15-19-ig vettem részt Máltán, Valettában tanári nyelvkurzuson az Erasmus program keretében.

Angol nyelvtudásomat szerettem volna tovább fejleszteni, mert angol nyelvtudás nélkül, ma már nehéz boldogulni a világban. Bár működnek mindenféle fordító programok és google lehetőségek, mégis, én magam szeretném megérteni a nyelvet és kifejezni magam.

Az, hogy napi szinten használtam az angolt, minimum 4,5 órában, segített az idegen nyelven történő kommunikáció során magabiztosabbá és rugalmasabbá válni a különböző helyzetekben. A páros és csoportos szituációs gyakorlatoknál sok mindent megtudhattam a különböző kultúrákról, hogy az európai országokból érkező, szintén tanárként dolgozó kollegák hogyan dolgoznak, az eltérő oktatási rendszerek hogyan működnek (oktatási rendszer felépítése; értékelés módja; online oktatás Covid alatt és utána; egyetemi továbbtanulási szokások, lehetőségek a különböző országokban; különböző tantárgyak, tudományok elérhetőségé a diákok számára; munkaformák az iskolában). Úgy látom, pl. Spanyolországban sokkal nagyobb hangsúlyt fektetnek a projektmunkákra, és nem a lexikális tudásra.

Érdekes volt látni, hogy sokszor hasonló problémákkal találkozunk a diákok tekintetében. A generációs különbségek mindenhol megvannak, és egyre inkább kell alkalmazkodnunk a változó világhoz.

A tanfolyamra beintegrálták a nem csak EU-ból érkező nyelvet tanulni akaró pl. Líbiai munkásokat is. Mindannyian tanult angolt beszéltünk, de nehezebb volt megérteni az arab anyanyelvű csoporttársaimat. Különleges volt az ő kultúrájukba is betekintést nyerni.

Képzés folyamán három tanárral találkoztam.

Az első nap egy hozzánk nagyon jól alkalmazkodni tudó tanárral voltak az óráink, aki a mi szintűnkre le tudott jönni, és a lehető legegyszerűbb szavakkal magyarázott el mindent. Beszélgettünk sokat, illetve még általános témákat érintettünk először, de később belekezdünk a tankönyvi feladatokba is, ami a nem tetszett annyira.

A második naptól, egy nagyon fiatal, és valószínűleg tanári végzettséggel nem rendelkező fiút kaptunk. Nem értettük az nyelviskola hozzáállását, miszerint egy tanárokat képző csoportba (de igazából, egy nem tanárokat képző csoportba sem), hogy lehet olyan szakmai háttérrel, módszerekkel nem rendelkező szinte diákot betenni, akinek semmi gyakorlata, azon kívül, hogy anyanyelvi szinten beszél az angolt. Elmondása szerint 2. napját töltötte az iskolába – és szerintem az oktatásban is. Őt is sajnáltuk nagyon, mert zavarban volt a rutintalansága miatt, és semmi módszertani elképzelése nem volt. A tankönyvet oldottuk meg feladatról, feladatra és ha kérdésünk volt, sajnos sokszor arra sem tudott válaszolni. Pl. 2 hasonló jelentéssel bíró angol kifejezés közötti különbséget ő maga sem értette. Olyan szavakat

használt ami nem a mi szintünknek felelt meg. Bár számtalanszor elnézést kért , és mi intelligensen toleráltuk tudatlanságát, tapasztalatlanságát nekünk ez nem segített. Azt tudtuk, hogy nem nagyon van több tanár, tehát lecserélni nem tudják, így együtt küzdöttünk és próbáltunk megértőek lenni, mert ha ez az útja, valahol neki is el kell kezdeni.

A 3. tanárunk a délutáni foglalkozásokat tartotta. Ez volt a beszélgetős foglalkozás. Itt viszont fantasztikus volt a tanárnő. Én magam is élveztem az órát, szinte mindent értettem szerény tudásommal, de ha nem akkor végtelenül egyszerűen el tudta magyarázni. Nagyon jó érzéke volt tanításhoz, és látszott rajta, hogy rutinos. Ennek a csoportnak az összetétele más volt mint a délelőtti csoport, ez jó volt abból a szempontból, hogy még több emberrel ismerkedtünk meg, illetve több nemzet tanult angolját hallhattuk.

Összességében:

Jó élmény volt és hasznosnak találtam, már csak az intenzitása miatt is. A külföldi tapasztalatok segítettek abban, hogy nyitottabbak és alkalmazkodóképesebbek legyünk.